

[A. P. Hansen.]

række, saa at Udgifterne ikke skal afholdes paa een Gang.

Foruden at fyldestgøre de Formaal, som jeg alt her har nævnt, vil Projektets Gennemførelse ogsaa sætte meget Arbejde i Gang; der er ingen Tvivl om, at det vil bidrage til at begrænse Arbejdsløsheden.

Endelig kan der overfor den Kritik, der er rejst fra forskellige Sider, være Grund til at fremhæve den Tilslutning, som samtlige Kommuner, Sogne- og Amtskommuner, har givet Projektet, hvilket vidner om, at der i Befolkningen i disse Egne er en Interesse for Spørgsmaalet, som maa tages med i Betragtning.

Det drejer sig ubestrideligt om et produktivt Arbejde og et Arbejde, som kan skabe Beskæftigelse for adskillige, og Forholdet er endda det, at vel ca. 90 pCt. af Udgifterne gaar dels til Arbejdsløn, dels til danske Materialer. Jeg tror derfor, at man, alle Forhold taget i Betragtning, med god Grund vil kunne anbefale Lovforslagets Gennemførelse. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne Tal, saa meget mindre som Beregningerne ikke er bestridt fra nogen Side.

Hvad Oddeund-Broen angaar, maa man paa Grundlag af alle de Oplysninger, der foreligger fra sagkyndig Side, antage, at den i enhver Henseende vil opfylde det Formaal, man har haft for Øje.

Ja, der kunde holdes meget længere Taler om et saa stort Projekt, men det vilde kun blive Gentagelser af, hvad der allerede er sagt her af den højtærede Minister, af, hvad der staar anført i Lovforslaget, i Bemærkningerne, i Betænkningen o. s. v.: Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg takker den højtærede Minister for Lovforslagets Fremsættelse og udtaler Ønsket om, at det denne Gang maa lykkes at gennemføre det. Der er ingen Tvivl om, at Spørgsmaalet vil blive ved at rejse sig, og at Rigsdagen vil blive nødt til at beskæftige sig med denne Sag, indtil man faar den gennemført. Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i Landstinget.

Oluf Jensen: Det er nu tredie eller maaske rettere fjerde Gang, et Lovforslag om Storstrømsbroen foreligger for Rigsdagen. Første Gang var i 1908—09, da der blev bevilget 100 000 Kr. til Forarbejder, anden Gang var i 1909—10, da Forslaget blev forkastet i det høje Folketing med 49 Stemmer mod 49. Dernæst blev det forelagt i 1917—18, og det er jo rigtigt, som den højtærede Minister siger, at det var paa

Grund af Krigen, det da blev forkastet. Men der kom ogsaa andre Grunde til, som gjorde, at Landstinget ikke vedtog Lovforslaget. Jeg havde selv den Ære at sidde i Udvalget angaaende Lovforslaget, og man kunde ikke blive enig om, hvorvidt det skulde være en Højbro eller en Tunnel. Jeg tror, det var væsentlig det, der bevirkede, at der den Gang ikke blev noget ud af Lovforslaget. Siden den Tid er Interessen for Storstrømsbroen vokset dels fra Motororganisationernes Side, dels fra Industriens og Erhvervenes Side.

Af de to Projekter, som Lovforslaget omfatter, er det første det om Storstrømsbroen. Hovedvægten maa her lægges paa den almindelige Interesse, som i dette Tilfælde maa gaa forud for den lokale Interesse, hvorimod Forslaget om Oddeundbroen nærmest er af lokal Interesse.

Jeg skal da først tillade mig at sige nogle Ord om Storstrømsbroen. Jeg sagde før, at Interessen for denne Bro var voksende, det viser en Række Udtalelser fra forskellig Side, af hvilke jeg skal tillade mig ganske kort at anføre et Par. I Grosserer-Societetets Komité's Beretning for sidste Aar udtales der: „Man maa oprigtigt haabe, at det vil lykkes at gennemføre denne storstilede Plan, der vil blive af meget stor Betydning for vort Land.“

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at henvise til de Udtalelser, som et indflydelsesrigt Medlem af Venstre i det andet høje Ting, forhenværende Finansminister N. Neergaard, udtalte under første Behandling i Folketinget — det findes Sp. 2654:

„Det stærkeste Vaaben, man kan lægge i vor Haand i Arbejdet for at faa vor Rute frem paa den Førsteplads, som den bør have, er netop at bygge denne Bro. Hvis det sker, vil det betyde, at vi vil faa en meget væsentlig større Trafik fra Norden over vor Rute, end vi har haft tidligere.“

Disse Ord kan jeg gøre til mine, og jeg vil tilføje, at i stadig stigende Grad vaagner Erkendelsen af, at Storstrømsbroen er en national og økonomisk Opgave af største Rækkevidde for vort Land.

Disse og forskellige andre Udtalelser, der er fremkommet i den sidste Tid, peger afgjort i Retning af, at man maa se til, nu da Forslaget foreligger for fjerde Gang, at faa Storstrømsbroen vedtaget, ikke mindst under Hensyn til Konkurrencen fra Udlandet, Konkurrencen med Sassnitz-Ruten. Det er ikke saa underligt, hvis Sassnitz-Ruten foretrakkes, naar man ser, hvordan Trafikken foregaar paa den nuværende